

Doe wat je wil dat normaal wordt Koen Joly

Vandaag een heel boeiend gesprek over cultuurverandering in een grote organisatie.

De grote valkuil bij dit soort projecten is dat je moedeloos wordt omdat je niet alles in één keer kan veranderen. Vaak kiezen we er dan voor niets te doen – buiten gefrustreerd zijn dan.

Ik geloof erin dat veranderingen er komen met kleine stapjes. Als je bij elke interventie heel bewust nadenkt hoe je deze kan inzetten om de gewenste cultuurverandering een stapje vooruit te helpen, ben je op weg naar de grote cultuuromslag die je voor ogen hebt.

Een voorbeeld:

Je merkt dat er een grote kloof is tussen directie en werkvloer.

Je wil deze kloof wegwerken en komen tot een organisatie waar denken en doen niet uiteen gehaald wordt. Je gelooft erin dat denken en doen verbonden moet zijn.

Hiervoor wil je een traject uittekenen. De vraag die je je hierbij moet stellen is: hoe zou dit traject eruit zien als de cultuurverandering er is? Dan tekenen we dit traject samen uit met basisedwerkers en directie, in een werkgroep bijvoorbeeld. Als dit jouw droombeeld is, is de enige manier om dit ooit als normaal te kunnen beschouwen, dit gewoon ook nu al doen.

We stellen dus een projectgroep samen met basisedwerkers en directie om samen het traject uit te tekenen.

De valkuil is om dit traject nog in het oude denken te ontwerpen, namelijk enkel met directieleden. Op die manier doe je iets wat tegenovergesteld is aan wat je wil bereiken.

Wees consequent in al je interventies, hoe klein ook. Als ze kloppen binnen de nieuwe cultuur die je wil vormgeven, bouwen ze stap voor stap aan deze nieuwe cultuur.

Koen Joly